

- a. Salg af indtil 130 000 Tons til Grynmøllerne til Fremstilling af Havre- og Byggryn til Menneskeføde.
- b. Salg af indtil 100 000 Tons til saadanne Brugere af landbrugsmæssigt drevne, mindre Ejendomme, som erholder mindst $\frac{3}{5}$ af deres Indtægt af Ejendommen. Fra nævnte Indtægtsbestemmelse kan Ministeren dog meddele Dispensation i særlige Tilfælde. Reglerne for Fordelingen af det nævnte Kvantum fastsættes efter Forhandling med De samvirkende danske Husmandsforeninger, for de 15 000 Tons dog tillige efter Forhandling med De samvirkende danske Landboforeninger.
- c. Salg af indtil 23 000 Tons til Personer uden for Landbruget, der normalt har Svine- eller Hønsehold og stadig har saadant Dyrehold, dog saaledes at samme Person ikke kan faa Korn baade til Svine- og Hønsehold. En Betingelse for at faa Korn til Svinehold er det dog, at den paagældende har Svineholdet paa den Ejendom, hvor han har Bopæl og Husholdning.
- d. Salg af indtil 4 500 Tons til Avlscentre og Forsøgsstationer for Svin og Fjerkræ samt til Ejere af kaarede eller paa Amts- og Fællesskuer præmierede Faar.
- e. Salg af indtil 40 000 Tons til Heste uden for Landbruget.
- f. Salg af indtil 35 000 Tons til Anvendelse i Bryggeriindustrien.
- g. Salg af indtil 7 500 Tons til Spritfabrikation.
- h. Salg af indtil 12 000 Tons til Kaffesurrogatfremstilling.

3. Saafremt der afleveres mere Brødkorn end nødvendigt til Dækning af Forbruget heraf, kan Ministeren anvende det overskydende Kvantum til de i Stk. 2 angivne Formaal. Saafremt det i Henhold til § 1, Stk. 1, b og c, afleverede Kvantum Korn ikke er tilstrækkeligt til at dække baade de i Stk. 2 angivne Formaal og en eventuelt nødvendig Forhøjelse af de ved Lovens Ikrafttræden gældende Brød- og Grynrationer, kan Ministeren nedsætte Tildelingen til de i Stk. 2, b—h, angivne Formaal samt tillade, at et begrænset Kvantum Korn til de paagældende Formaal indkøbes i fri Handel, jfr. § 8. Endelig kan Ministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet, De samvirkende danske Husmandsforeninger og Centralforeningen af »Tolvmandsforeninger« og større Landbrugere i Danmark forøge Tildelingen til et eller flere af de under Stk. 2 anførte Formaal, saafremt der sker en Besparelse paa en anden af Posterne.

§ 7.

1. Prisen for Korn, der sælges til de i § 6 angivne Formaal, skal for de enkelte Grupper saa vidt muligt være ensartet over hele Landet, men skal fastsættes saaledes, at den saa vidt muligt dækker de i § 4 fastsatte Priser med Tillæg af Omkostninger, og saaledes, at den i § 6, Stk. 1, omhandlede Ombytning normalt kan foregaa uden Tab. Ministeren for Landbrug og Fiskeri skal være berettiget til at fastsætte forskellige Priser for de forskellige Grupper.

2. Saafremt der i Medfør af § 6, Stk. 3, sker Nedsættelse af Tildelingen til de i § 6, Stk. 2, f—h, angivne Formaal, skal Ministeren være bemyndiget til af Statskassen at udrede den Del af den i § 4, Stk. 2, omhandlede Efterbetaling, der ikke kan dækkes ved Opkrævning af en Betaling for Korn til nævnte Formaal af samme Størrelse som i Høstaaret 1945—46. Paa samme Maade skal Ministeren være bemyndiget til af Statskassen at udrede de Beløb, der maatte blive nødvendige for at henføre importeret Korn under de afleveringspligtige Beholdninger, jfr. § 1, Stk. 5.